

การศึกษาปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี¹

THE STUDY OF POLICY AND PRACTICES FACTORS AFFECTING THE
PLANNING OF 10 YEAR DEVELOPMENT STRATEGY OF BUPUEA
SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, NAM YUEN DISTRICT,
UBON RATCHATHANI PROVINCE

รัฐปกร สุขทวีดำรงค์²

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี การศึกษาวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ คณะกรรมการหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลบึงเปือย จำนวน 100 คน โดยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า t-test เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มี 2 กลุ่ม วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และ ANOVA (One-Way ANOVA) เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และเมื่อพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์ F-test พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า

(1) ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี โดยพบว่า เพศ อายุ การศึกษา อาชีพและรายได้ ต่างมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี และมีตัวแปร อายุ อาชีพ การศึกษา และรายได้ มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี รายด้านทุกด้าน

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระเรื่อง การศึกษาปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

² นักศึกษาปริญญาโท โครงการทวีปริญญาโท หลักสูตรทวีปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

(2) ปัจจัยปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี โดยพบว่า ตัวแปรด้านจุดแข็งของตำบล จุดอ่อนของตำบล โอกาสในการพัฒนาตำบล และภัยคุกคามต่อตำบล ของปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ มีอิทธิพลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

ABSTRACT

“The study of policy and practices factors affecting the planning of 10 year development strategy of Bupuea Subdistrict Administrative Organization, Nam Yuen District, Ubon Ratchathani Province” this time. have a purpose To study personal factors and factors of policy and practice That affects the planning of the 10 year development strategy of the Bupuea Subdistrict Administrative Organization, Nam Yuen District, Ubon Ratchathani Province. and to study 4 sub variables, namely, strengths, weaknesses, opportunities and threats that affect the 10 year development strategy plan of Bupuea Subdistrict Administrative Organization, Nam Yuen District, Ubon Ratchathani Province.

Which the researcher uses a quantitative research method The researcher determined the sample by a specific selection method. is the village committee in the area of Bupuea Subdistrict A total of 100 people were using the questionnaire as a tool to collect data. and analyze the data with descriptive statistics. These are frequency, percentage, mean, standard deviation. Test hypotheses and report results with inferential statistics. To describe the relationship between the variables of policy and practice factors. That affects the planning of the 10 year development strategy of the Bupuea Subdistrict Administrative Organization, Nam Yuen District, Ubon Ratchathani Province. by assessing the effectiveness of the indicators test hypothesis and using multiple regression analysis statistics The results of the data analysis revealed that

(1) different personal factors It affected the planning of the 10 year development strategy of Bupuea Subdistrict Administrative Organization, Nam Yuen District, Ubon Ratchathani Province. It was found that gender, age, education, occupation and income Each has a relationship that affects the making of the 10 year development strategy plan of BuPuea Subdistrict Administrative Organization, Nam Yuen District, Ubon Ratchathani Province, and variables, age, occupation, education, and income have a relationship that affects the development of the strategic plan 10 Year of Bupuea Subdistrict Administrative Organization, Nam Yuen District, Ubon Ratchathani Province every aspect

(2) Policy and operational factors It affected the planning of the 10 year development strategy of the Bupuea Subdistrict Administrative Organization, Nam Yuen District, Ubon Ratchathani Province.

District's weakness Sub district development opportunities and threats to the district of policy and operational factors Influence on the planning of the 10 year development strategy of Bupuea Subdistrict Administrative Organization, Nam Yuen District, Ubon Ratchathani Province

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ได้กำหนดให้ทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารูปแบบเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอ และแผนชุมชน ซึ่งการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ โดยจะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ดังนั้น จึงจำเป็นจะต้องมีการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านก่อน ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของการแก้ไขปัญหา ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง ซึ่งในอดีตที่ผ่านมา ต้องจัดทำขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารการพัฒนาชนบท พ.ศ. 2524 กำหนดแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาระดับต่างๆ ต้องดำเนินการเริ่มที่หมู่บ้าน ซึ่งในหมู่บ้านจะมีคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) เป็นองค์กรภาคประชาสังคมระดับพื้นฐานที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด โดยจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 แก้ไขปรับปรุงฉบับที่ 11 พ.ศ. 2551 ให้มีอำนาจหน้าที่ในการให้คำปรึกษาหารือ และช่วยเหลือผู้ใหญ่บ้านในการปฏิบัติหน้าที่ และให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนให้คณะกรรมการหมู่บ้านเป็นองค์กรหลักในการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน และใช้แผนเป็นข้อมูลในการจัดทำคำของบประมาณจากหน่วยงานต่างๆ แผนพัฒนาหมู่บ้านจึงเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาของชุมชนโดยใช้ทุนทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรม ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่น มาจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านตามบริบทของแต่ละหมู่บ้านที่แตกต่างกันไป ด้วยเหตุนี้หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จึงมีภารกิจที่จะต้องสร้างการมีส่วนร่วมทั้งจากบนลงล่างและจากล่างขึ้นบน ในการจัดทำแผนต่างๆ และให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสามารถในการจัดการปัญหาชุมชน เพื่อให้รู้จักตัวเองและกำหนดทิศทางการพัฒนาด้วยตนเอง ให้สามารถตอบสนองความต้องการของคนในชุมชนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่และสถานการณ์ เพื่อการขอรับสนับสนุนงบประมาณ

ซึ่งตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี มีลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงและเนินเตี้ยๆ เป็นดินแดงมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมแก่การปลูกพืชทุกชนิด มีลำห้วยหลายสาย มีป่าไม้ ป่าชุมชนที่ยังอุดมสมบูรณ์ในบางหมู่บ้าน ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร ซึ่งบางหมู่บ้านสามารถสร้าง

จุดเด่นและสร้างรายได้จากการประกอบอาชีพเป็นอย่างมาก แต่ยังมีบางหมู่บ้านที่ยังไม่สามารถพัฒนาตนเองได้ เนื่องจากขาดการสนับสนุนและขาดแผนพัฒนาหมู่บ้านที่ดีพอ จนทำให้หลายๆ นโยบายที่ดำเนินการไปแล้วไม่ประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาให้กับท้องถิ่น ก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งเวลา กำลังคน ทรัพยากรและงบประมาณที่นำลงไปสนับสนุน โครงการต่างๆ ซึ่งจากการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานปกครองในพื้นที่ดังกล่าว พบว่า ประชาชนมีความต้องการให้มีแผนพัฒนาหมู่บ้าน แต่คณะกรรมการหมู่บ้านไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากไม่มีแนวทางในการวางแผนยุทธศาสตร์ในระดับตำบล ในทางกลับกันแผนพัฒนาระดับตำบลอาจจะมีแต่ยังไม่สมบูรณ์เท่ากับแผนยุทธศาสตร์ 5 - 10 ปีในระดับตำบล ต่างกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในประเทศที่พัฒนาแล้ว ที่ต่างก็มีแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น 10 - 20 ปี ทำให้ประชาชนสามารถมองเห็นแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นและสามารถร่วมพัฒนาชุมชนของตนเองได้ดีขึ้น และจากสภาพปัญหาความต้องการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีขอบเขตในการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ที่แสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดหมายของการพัฒนา คือ ขจัดความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และการมีงานทำ (เกษตรกรรม) ซึ่งแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี จะเป็นตัวกำหนดทิศทาง แนวทาง แผนงาน โครงการและกิจกรรมที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกที่จะทำ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นหรือตอบสนองต่อปัญหาของท้องถิ่น ให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด โดยมีระบอบราชการที่สำคัญเป็นตัวขับเคลื่อนหลัก มาช่วยสนับสนุนทั้งในเรื่องการสร้างองค์ความรู้ กำลังคน กำลังทรัพยากร และงบประมาณต่างๆ ให้เป็นชุมชนที่มีการจัดการตนเองอย่างเข้มแข็ง สามารถพัฒนาท้องถิ่นให้ก้าวหน้าและยั่งยืน ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อไป

คำถามในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี หรือไม่ อย่างไร
2. ปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา

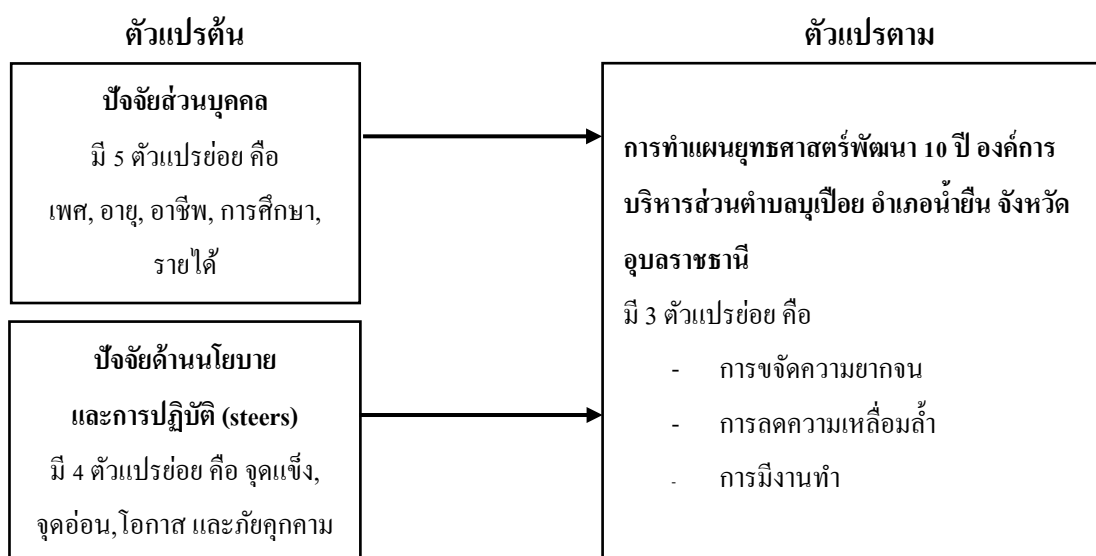
10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

ทฤษฎี แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมและผลงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางการศึกษาดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีประชากรศาสตร์
2. แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลการปฏิบัติงาน
4. ทฤษฎีการวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์ (SWOT)
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ การพัฒนาชุมชนเข้มแข็งและการบริหารการพัฒนา
6. กระบวนการจัดทำแผนหมู่บ้านและกระบวนการบูรณาการแผนชุมชน
7. แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาและการจัดทำแผนท้องถิ่น
8. ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลนุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี และ เพื่อศึกษาปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลนุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี การศึกษาวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ รวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัย ดังนี้

1. แหล่งที่มาของข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมจากแหล่งข้อมูล ดังนี้

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ที่ได้จากการวิจัย คือ การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ รวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถาม (questionnaire)

1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารข้อมูลต่างๆ ได้แก่ บทความ วารสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เว็บไซต์ และเอกสารอ้างอิงต่างๆ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย (Purposive Sampling) คือ คณะกรรมการหมู่บ้าน ในพื้นที่ตำบลนุเปือย โดยมีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามที่สำรวจความคิดเห็น จำนวนทั้งสิ้น 100 คน

2.2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ คณะกรรมการหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลนุเปือย ตามสูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane ,1970:896) โดยที่จำนวนขนาดของประชากรในการศึกษาครั้งนี้เท่ากับ 150 คน ณระดับความเชื่อมั่นที่ 90% เมื่อคำนวณตามสูตรจะได้ดังนี้ ระดับความเชื่อมั่นที่ 90% หรือมีค่าระดับนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.10 เมื่อคำนวณตามสูตรจะได้เท่ากับ 99.33 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ มีจำนวน 100 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยนี้มีตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามที่ใช้ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ประกอบไปด้วย 2 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล แบ่งเป็น 5 ปัจจัย

- 1.1) เพศ
- 1.2) อายุ
- 1.3) ระดับการศึกษา
- 1.4) อาชีพ
- 1.5) รายได้

2. ปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- 2.1) จุดแข็งของตำบลนุเปือย
- 2.2) จุดอ่อนของตำบลนุ
- 2.3) โอกาสของตำบลนุเปือย

2.4) ภัยคุกคามของคำบลูเปื้อย

ตัวแปรตาม คือ การทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 1.1) การขจัดความยากจน
- 1.2) การลดความเหลื่อมล้ำ
- 1.3) การมีงานทำ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสู่การสร้างกรอบแนวคิด และได้สร้างแบบสอบถามให้เหมาะสมกับการศึกษาในครั้งนี้ ทั้งนี้แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน แบบสอบถามลักษณะ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลเปื้อย อำเภอ น้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี มีตัวแปรย่อย 4 ตัวแปร ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด จำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลเปื้อย อำเภอ น้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี มีตัวแปรย่อย 3 ตัวแปร ได้แก่ การขจัดความยากจน, การลดความเหลื่อมล้ำและการมีงานทำ ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด จำนวนทั้งสิ้น 15 ข้อ

โดยข้อคำถามที่ใช้ในการวิจัย ที่ใช้คำถามเป็นระดับความคิดเห็นมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เกณฑ์การให้คะแนนการตอบแบบสอบถามเป็นรายข้อ และเกณฑ์การแปรผล แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ คือ ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้ค่าคะแนนสูงสุด ลบด้วยคะแนนต่ำสุด แล้วนำไปหารด้วยระดับที่ต้องการ

5. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการนำแบบประเมินที่ใช้ในการวิจัย มาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

5.1 หากความเที่ยงตรง (validity) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นจากการตรวจสอบเอกสาร แนวความคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความถูกต้องในเชิงของเนื้อหา (content validity) ก่อนนำไปทดลองใช้

5.2 หากความเชื่อมั่น (reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบ (try-out) กับบุคคลที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ราย โดยมีข้อคำถามในแบบสอบถามจำนวน 40ข้อ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้ตอบที่มีต่อคำถาม ลำดับของคำถาม ความ

ถูกต้องของคำถาม แล้วนำมาแก้ไขข้อบกพร่องก่อนออกเก็บรวบรวมข้อมูลจริง โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha, อ้างถึงบุญเรียง, 2543, หน้า 58-60) โดยหากคำถามข้อใดที่ทำให้มีค่า Cronbach's Coefficient Alpha ต่ำกว่า 0.6 จะถูกตัดทิ้ง ผลการทดสอบพบว่าค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.92 หรือมีค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ 92% ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ผู้วิจัยจึงได้นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท โดยผู้วิจัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างคือ คณะกรรมการหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลบุเปือย จำนวน 100 คน การแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลนั้น รวบรวมจนครบจำนวน 100 คน โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 100 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 เพื่อนำไปประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี จากเอกสารรายงาน ตลอดจนรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เอกสาร ตำรา วิทยานิพนธ์ รายงานการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองและจากวารสารของหน่วยงานต่างๆ เช่น ห้องสมุดออนไลน์ หนังสือพิมพ์ รวมทั้งการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและการวิเคราะห์สรุปผล

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive analysis) เพื่ออธิบายความคิดเห็นของคำตอบเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative Analysis) ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่ออธิบายระดับลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี โดยค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

7.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean)

7.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) ซึ่งได้แก่ การวิเคราะห์สมมติฐานทั้ง 2 ข้อ โดยมีการใช้สถิติการวิจัย ดังนี้

7.2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้สถิติ t-test (t-test for Independent Sample) เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มี 2 กลุ่ม วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และ ANOVA (One-Way ANOVA) เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และเมื่อพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์ F-test พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.2.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม อยู่ในสัดส่วนที่เท่ากัน เป็นเพศชาย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และเพศหญิง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 การศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 97.0 รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 10,001-20,000บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0

2. ปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก อันดับแรกคือ ด้านภัยคุกคามต่อตำบล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 รองลงมาคือ ด้านโอกาสในการพัฒนาตำบล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ด้านจุดแข็งของตำบล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 และด้านจุดอ่อนของตำบล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ตามลำดับ

3. ค่าเฉลี่ยของการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.69 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก อันดับแรกคือ ด้านการจัดความยากจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 รองลงมาคือ ด้านการลดความเหลื่อมล้ำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และด้านการมีงานทำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ตามลำดับ

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานีผลการทดสอบสมมติฐานสรุปว่า เพศ อายุ การศึกษา อาชีพและรายได้ ต่างมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10

ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี และมีตัวแปร อายุ อาชีพ การศึกษา และรายได้ มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี วิทยาด้านทุกด้าน

5. ผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปว่า ตัวแปรด้านจุดแข็งของตำบล จุดอ่อนของตำบล โอกาสในการพัฒนาตำบล และภัยคุกคามต่อตำบล ของปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ มีอิทธิพลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ตามที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

1. ด้านคณะกรรมการหมู่บ้าน ควรได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านบุคคล โดยการจัดกิจกรรมเสริมสร้างการเรียนรู้ การฝึกอบรมสร้างทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์แบบสร้างสรรค์ การแสดงความคิดเห็น การเสวนากลุ่ม การจัดเวทีชาวบ้าน การปรึกษาหารือ การค้นหาปัญหาหมู่บ้าน ทบทวนข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานของหมู่บ้าน และส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากร โดยจัดกิจกรรมเสริมสร้างการเรียนรู้เรื่องการจัดการทรัพยากรชุมชน การพัฒนาความรู้ ควรส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศยุคปัจจุบัน ปรับวิธีคิด วิธีปฏิบัติ ทักษะการเรียนรู้ เพื่อให้รู้จักตนเอง รู้จักสังคมภายนอกหมู่บ้าน

2. ด้านเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ควรมีแนวทางแก้ไขโดยการเสริมสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ ควรมีบทบาทหน้าที่หลักในการพัฒนาคน การพัฒนาทรัพยากร และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้าน มีการปฏิบัติงานในเชิงรุก ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ทุ่มหาความรู้ความสามารถด้วยความจริงใจ เข้าถึงคณะกรรมการหมู่บ้าน และการสร้างเสริมความเข้าใจอันดีต่อกัน และชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจกับคณะกรรมการหมู่บ้านถึงกระบวนการ ขั้นตอน ความสำคัญและประโยชน์ของแผนชุมชน บทบาท หน้าที่และภารกิจของแต่ละหน่วยงาน ที่จะต้องมีการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างภาคประชาสังคมและภาครัฐ

3. ปัจจัยด้านนโยบายและการนำไปปฏิบัติ จะต้องให้ความสำคัญและปรับปรุงพัฒนาให้หมู่บ้านมีการวางแผนการพัฒนาหมู่บ้านที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร, มีการใช้เทคโนโลยีหรือระบบการจัดการที่ทันสมัย ในการติดต่อสื่อสาร, พัฒนาคณะกรรมการหมู่บ้านให้มีภาวะผู้นำที่มีความสามารถในการตัดสินใจ และลำดับความสำคัญ เพิ่มมากขึ้นการฝึกทักษะให้แก่ประชาชนในการพัฒนาเพื่อจัดการมาตรฐานและการแปรรูปผลผลิต มีการพัฒนาการบริการทางสุขภาพถ้วนหน้า และการเข้าถึงบริการสาธารณะต่างๆอย่างเท่า

เทียม มีการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และมีการส่งเสริมการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอินทรีย์และปลอดภัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี ครั้งนี้ เป็นการศึกษาโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่มคณะกรรมการหมู่บ้านในตำบลบึงเปือย จังหวัดอุบลราชธานี เท่านั้น ทำให้ทราบข้อมูลแค่เฉพาะกลุ่ม ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเก็บข้อมูลจากประชาชนในตำบลด้วย เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนยุทธศาสตร์พัฒนาระดับท้องถิ่นต่อไป

2. ควรศึกษาถึงปัจจัยด้านอื่นๆ ที่คาดว่าจะส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา 10 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี เช่น แรงจูงใจในการทำงานของคณะกรรมการหมู่บ้าน ระดับความต้องการของหมู่บ้านชุมชนและตัวแปรอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา เพื่อการพัฒนาต่อไป

บรรณานุกรม

ชลธิ เจริญรัฐ (๒๕๔๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานีบทความวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเศรษฐกิจฐานราก ตำบลหนองไฮ อำเภอมือง จังหวัดอุตรธานี
สรายุทธ เชื้ออ่อน “การนำแผนชุมชนไปสู่การปฏิบัติ: กรณีศึกษาหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลนาตาล อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี”

เขมภักดิ์ เย็นเปี่ยม. (2552) รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัยกระบวนการจัดทำแผนชุมชนพึ่งตนเอง
กรณีศึกษา: เปรียบเทียบระหว่างชุมชนต้นแบบในแถบภาคกลางกับชุมชนนาร่องในเขตกรุงเทพมหานคร.

นายสรักษ์ เรื่องวังสัน/แนวทางพัฒนาการปฏิบัติงานตามกระบวนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดตาก

ศิลปชัย จันทร์มีศรี, อุษณี มงคลพิทักษ์สุข และสุกัลยา ปริญญากุล ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้าน

ปิยะวัฒน์ รุ่งเรืองวงศา (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลในการดำเนินงานของเทศบาลนครตามเกณฑ์มาตรฐานการปฏิบัติราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

กรมการพัฒนาชุมชน. (2553) การบูรณาการแผนชุมชน. กรุงเทพมหานคร: กรมการพัฒนาชุมชน.

วรเดช จันทรศร. (2554) ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: พรักหวานกราฟฟิค.

กระทรวงมหาดไทย. 2551. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเกณฑ์การเป็นกรรมการหมู่บ้าน การปฏิบัติหน้าที่และการประชุมของคณะกรรมการ พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ : สำนักปลัดกระทรวงมหาดไทย.

- ประวิทย์ ออคตัน. 2550. บทบาทของผู้นำกลุ่มต่างๆ ในการจัดทำแผนชุมชน กรณีศึกษา อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน.การค้นคว้าแบบอิสระ ปร.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพานี สฤญภู่วานิช. 2546. การบริหารเชิงกลยุทธ์ แนวคิดและทฤษฎี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กระทรวงมหาดไทย. (2542). พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- ธีรวรรณ เทพรักษ์. (2544). ปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พิชญา ชูเพชร. (2549). ปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการวางแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ดิน ปรัชญพฤทธิ. 2528. การพัฒนาการบริหารและการบริหารการพัฒนา” ใน อุทัย เลาหวิเชียร (บรรณาธิการ), การบริหารการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สามเจริญพานิช.
- ธนาคารโลก,รายงานการพัฒนาโลก,1978/นิวยอร์ก : ร.พ. มหาวิทยาลัย อ็อกฟอร์ด ,1978, หน้า 7
- มนตรี กรรพุมมาลย์. 2537. การพัฒนาชุมชน แนวคิดและการปฏิบัติ. เชียงใหม่: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สนธยา พลศรี. 2533. ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2526. การพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Srinuanayai, W. (2008).The Implementation of the Self-Sufficiency Village “Yoo Yen Pen Suk”: A Case Study at Na Kok Village, Moo 5, Chalong Sub-District, Muang District, Phuket. Thesis. Graduate School, Phuket Rajabhat University.
- Steers, R.M., Ungson, G.R. & Mowday, R.T. (1985). Managing Effective Organizations: An Introduction. Boston, MA: Kent.
- Taylor, C.M.,Cornelius, C. J. & Colvin, K.(2014). Visionary leadership and its relationship to organizational effectiveness. Leadership & Organization Development Journal, 35(6), 566-583.
- Tojari, F., Sheikhalizadeh, H.M. & Zarei, A. (2011). Structural equation modeling analysis of effects of leadership styles and organizational culture on Effectiveness in sport organizations. African Journal of Business Management, 5(21), 8634-8641
- Vanichbuncha, K. (2003). Using SPSS for widows in Data Analysis. (6th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University.
- Yattiakkaravong, P. & Mongkolpitaksuk, U. (2016). Servant leadership, emotional intelligence and organizational effectiveness of schools affiliated with Bangkok Metropolitan Administration. Journal of Information, 15(1), 37-46.

George F. Gant, *Development Administration : Concepts, Goals, Methods* (Madison, Wisconsin : The University of Wisconsin Press, 1979), p. 20.

Irving Swerdlow (ed.), *Development Administration : Concepts and Problems* (Syracuse, New York : Syracuse University Press, 1963), pp. ix-xii,

Ferrel Heady, *Public Administration : A Comparative Perspective* (New Jersey : Prentice Hall, Inc., 1966), p. 10.

Harry J. Friedman, "Administrative Roles in Local Governments," in Edward W. Weidner (ed.), *Development Administration in Asia* (Durham, North Carolina : Duke University Press, 1970) , p. 254.